

РЕШЕНИЕ

№ 1028

гр. София, 09.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **10704** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Д. В. срещу решение № Ж - 691 от 31.07.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3/2013 г.) е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-16 от 09.02.2024 г. от „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД.

С жалбата се иска отмяна на решението на Комисията и решаване на спора по същество, респективно връщане на преписката на регулаторния орган за изясняване на фактите и обстоятелствата в пълнота. Твърди се нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като административният орган не е осъществил цялостна проверка за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Посочва се, че формално са изпълнени указанията на съда, дадени в предходни съдебни решение, като изисканите нови доказателства в голяма степен са неотнормими към случая. Според жалбоподателя КЕВР не е разгледала направените възражения и действията й не съответстват на действително дадените от съда указания. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат А., който заявява, че процесното решение на Комисията, което се явява повторно, по никакъв начин не изяснява фактическата и правна обстановка по случая. Моли жалбата да бъде уважена и претендира разноска, за който представя списък. Представя и писмени бележки.

Ответникът – КЕВР, чрез процесуален представител юрисконсулт Б., в откритото съдебно

заседание, както в допълнително представени писмени бележки, дава становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД не представя становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не взема отношение по жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 66 състав, след като обсъди доводите и възраженията на страните, и провери оспорения акт с оглед на правомощията си по чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

От „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД е подадено искане за присъединяване на „Фотоволтаична електроцентрала (ФЕЦ) 2 MW“ в ПИ № 30942.395.112, „Язовир“ по КК на [населено място], [община] към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД.

С писмо от 28.04.2024 г. дружеството е уведомено, че е необходимо да предостави заповед с влязъл в сила одобрен ПУП – ПЗ за заявеното инвестиционно намерение за изграждане на електрическа централа. Видно от цитираното писмо „Електроразпределение Север“ АД е приело, че следва да се изпълнят изискванията на Част трета, глава четвърта, Раздел I от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (отм.) – „Редът за присъединяване на електрически централи към електрическите мрежи извън тези, уредени в ЗЕВИ“.

Дружеството е започнало процедура за изработване на ПУП и е подало заявление до [община].

С решение № 669 от протокол № 54 от 22.08.2023 г. Общинският съвет е одобрил задание за изработване на ПУП-ПЗ на обект „фотоволтаична модулна преместваема електроцентрала до 2 MW“ в ПИ № 30942.395.112, „Язовир“ по К на [населено място], [община] и е разрешил изграждането на централата без промяна на предназначението на имота.

„Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД е подало ново искане за присъединяване и след извършено проучване на условията за присъединяване, писмено, с отговор изх. № 6523454 от 12.01.2024 г., е уведомено, че най-близкото съоръжение, елемент на разпределителната мрежа, до заявеното място за изграждане на електрическа централа е електропровод със средно напрежение (СрН) с диспечерско наименование „Драгоево“. Наличният капацитет на електропровода е изчерпан, поради високата концентрация на генериращи мощности в района и ниското потребление от обекти на клиенти и всяко присъединяване на допълнителни генериращи мощности би довело до застрашаване на надеждната работа на електроенергийната система (ЕЕС), сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, присъединени към него.

На 09.02.2024, чрез „Електроразпределение Север“ АД, в КЕВР е постъпила жалба от „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД, с която се възразява срещу отказа за присъединяване на фотоволтаична електроцентрала, с мощност 2000 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот с идентификатор 30942.395.112 в [населено място], [община], област Шумен.

По така подадената жалба Комисията се произнесла с решение № Ж - 380 от 22.04.2024 г., като е прекратила производството. Този резултат е мотивирала, като е приела, че електроразпределителното дружество е действало в рамките на законовите си правомощия, като е мотивирало писмено отказа за присъединяване, с необходимостта от изграждане на реконструкция на електропровод „Драгоево“ поради изчерпан капацитет на същия.

С решение № 18144 от 27.09.2024 г. по адм. дело № 5598/2024 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 6070 от 05.06.2025 г. на Върховния административен съд на Република България (ВАС) по адм. дело № 11512/2024 г., решение № Ж - 380 от 22.04.2024 г. на КЕВР е отменено и административната преписка е изпратена за ново произнасяне със задължителни указания по

тълкуването и прилагането на закона. Решаващият извод на АССГ за незаконосъобразност на решение № Ж - 380 от 22.04.2024 г. е потвърден при инстанционната проверка от ВАС. В мотивите на касационната инстанция е посочено, че Комисията се е позовала единствено на данните предоставени от електроразпределителното дружество. Не са налице събирането на други доказателства, удостоверяващи наличието и доказващи изложените в становището на електроразпределителното дружество данни, като например за висока концентрация на генериращи мощности в района, големи разстояния и за отчетеното трайно ниско потребление на обекти на клиенти, както и за отчитането на големи технически загуби, породени от пренос на електрическа енергия от района на имота на централата, до захранващата подстанция, посредством съществуващата електроразпределителна мрежа 20 kV. Мотивиран е извод, че при наличие на заявление за присъединяване към конкретна мрежа без изчерпателна обосновка, необосновано електроразпределителното дружество е заключило, че единствения вариант за присъединяване на процесната ФЕЦ е свързана с необходимостта от изграждане на реконструкция за електропровод „Драгоево“, поради изчерпан капацитет на същия. В тази връзка, КЕВР е следвало да изиска от ЕРП Север да представи анализ и доказателства, от които да се установи дали в действителност предложеният начин на присъединяване е единствено възможния и дали е икономически най-изгоден за производителя, мрежовия оператор и електроенергийната система. Според съда неизяснен е останал и въпросът относно реда за присъединяване на обекта, съответно дали ЕРП Север е изпълнило задълженията си по издадената му лицензия.

След изпращане на административната преписка председателят на КЕВР е издал заповед № 3-Е-222 от 09.07.2025 г., с която във връзка със съдебни решения на АССГ и ВАС и на основание чл. 10, ал. 1, т. 2 от Правилника за дейността на Комисията, е сформирал и е определил състав на работната група, която да разгледа и анализира жалба с вх. № Е-13-273-16 от 09.02.2024 г., подадена от „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД.

На 10.07.2025 г. с писмо КЕВР е изискала от „Електроразпределение Север“ АД следната информация: 1. Има ли последващи подадени искания от „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД за присъединяване на ФЕЦ в ПИ с идентификатор 30942.395.112. В случай че са подавани такива, на какъв етап е процедурата за присъединяване по тях; 2. Настъпили ли са други последващи обстоятелства след постановяване на горепосоченото решение на КЕВР; 3. Предоставяне на доказателства за изчерпания капацитет на съществуващите съоръжения, информация за товара от потребители и производители към електропровод „Драгоево“. Има ли издадени становища за присъединяване към него за обекти за потребление и за производство след 12.01.2024 г и има ли становища с изтекъл срок на валидност след същата дата; 4. Посочване на списък на всички материали и дейности обосноваващи размера на описаната от цена от 3 млн. лева за реконструкция на електроразпределителната мрежа, свързана е присъединяването на заявения обект за производство на електрическа енергия.

На 21.07.2025 г. в КЕВР е постъпил отговор по поставените въпроси, в едно с приложения.

На 24.07.2025 г. в КЕВР е постъпило становище от „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД във връзка с новото разглеждане на жалбата му пред КЕВР.

Изготвен е доклад с вх. № Е-Дк-946/25.07.2025 г. от работната група по заповед № С-Е-222 от 09.07.2025 г., с който се предлага КЕВР да разгледа и приеме същия, както и да вземе решение за прекратяване на административното производство.

Видно от представеното извлечение от протокол № 230 от 31.07.2025 г. докладът е разгледан на заседание на КЕВР под т. 16 от дневния ред, като КЕВР е приела решение, с което го приема и прекратява административното производство. Мотивите на доклада са изцяло възпроизведени в издаденото решение № Ж – 691 от 31.07.2025 г., което е изпратено по електронната поща, но и

съобщено лично на управителя на дружеството на 12.09.2025 г.

С оспореното решение Комисията отново е прекратила административното производство по жалбата на „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД, с вх. № Е-13-273-16/09.02.2024 г. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

За да постанови идентичен с отмененото решение № Ж-380 правен резултат, Комисията е приела, че видно от представената от „Електроразпределение Север“ АД информация не е налице наличен капацитет за присъединяване на ФЕЦ 2 MW към ВЕЛ „Драгоево“, дори след извършване на реконструкция на електроразпределителната мрежа 20 kV с проводници АС-95мм². Посочила е, че след датата на издаване на мотивирания отказ за присъединяване, няма присъединен обект за производство на електрическа енергия към ВЕЛ „Драгоево“. Идентифицирала е приложимия ред към процедурата за присъединяване, като е посочила, че процедурата се развива съгласно Част трета, Глава пета от Наредба № 6 (отм.), Раздел 1 „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 от ЗЕВИ“. По отношение приложимостта на чл. 116, ал. 8 и ал. 9 от ЗЕ е приела, че са неприложими. Приела е че ако дружеството е запазило интерес от присъединяване на заявената ФЕЦ, следва да инициира нова процедура за присъединяване, която би се развивала по новия ред в ЗЕВИ, включващ разпоредбата на чл. 26, ал. 5 от същия закон. Отново се е позовала на разпоредбите на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 6 и е констатирала, че електроразпределителното дружество е действало в рамките на законовите си правомощия, като е мотивирало писмено отказа за присъединяване с липсата на свободен капацитет за присъединяване на нови генериращи мощности към извод „Драгоево“ 20 kV от п/ст „Велики П.“ 110/20 kV.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж – 691 от 31.07.2025 г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 7 от ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., при наличие на необходимия кворум съгласно чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ. Същото формално отговаря на изискванията за писмена форма, но при издаването му са допуснати съществени нарушения на производствените правила, рефлектиращи върху неговата законосъобразност.

Настоящият съдебен състав извън намира, оспореното решение № Ж – 691 от 31.07.2025 г. за нищожно, като постановено в хипотезата на чл. 177, ал. 2 от АПК. Съгласно цитираната разпоредба актове и действия на административен орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни.

Не е спорно по делото, че същото е постановено след изпращане на преписката от съда на КЕВР за ново произнасяне по жалбата на жалбоподателя съобразно дадени в мотивите на решението (на АССГ и на ВАС) указания по тълкуването и прилагането на закона.

По отношение на задължителните указания, които административният орган следва да съблюдава при новото произнасяне, съдът намира за относима съдебната практика на ВАС, обобщена в определение № 15293 от 10.12.2020 г. по адм. дело № 9052/2020 г., 5-членен състав на ВАС,

съгласно която в хипотезата по чл. 173, ал. 2 от АПК - на връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне, диспозитивът на решението не притежава самостоятелен регулативен ефект. Той трябва да бъде разглеждан в единство с указанията до органа, а те се съдържат именно в мотивите към съдебния акт. Доколкото указанията са задължителни, те предопределят и новото произнасяне на органа, който под страх от нищожност на повторно издадения акт - чл. 177, ал. 2 от АПК, е обвързан от тях при разрешаването на въпроса.

В случая съпоставянето на издаденото след връщане на административната преписка решение № Ж - 691 и обуславящите го мотиви с мотивите към решението на АССГ и допълнително изложените такива в решението на ВАС сочи, че решение № Ж - 691 на КЕВР е издадено в противоречие с тях. Допуснати са същите нарушения на производствените правила (чл. 35 и чл. 36 от АПК), включително поради неприлагане на принципа на служебното начало по чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от АПК, задължаващи административният орган да започне, проведе и приключи административното производство, като събере служебно всички необходими доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, дори когато няма искане от заинтересованите лица. Това отново е довело до издаване на акт при неизяснена фактичката обстановка.

В случая формално е изискана допълнителна информация, касаеща изчерпаният капацитет на съществуващите съоръжения, без обаче да е изяснен и въпросът на кой етап от провежданото проучване този капацитет е бил изчерпан след като „Електроразпределение Север“ АД се е произнесло почти 6 месеца след подаване на второ по ред искане за проучване за присъединяване на ФЕЦ с мощност до 2 Mw от страна на жалбоподателя.

Останали са неизяснени посочените от ВАС въпроси свързани със заключението, че единствения вариант за присъединяване на процесната ФЕЦ е свързана с необходимостта от изграждане на реконструкция за електропровод „Драгоево“, поради изчерпан капацитет на същия. В тази връзка, КЕВР е следвало да изиска от „Електроразпределение Север“ АД да представи анализ и доказателства, от които да се установи дали в действителност предложеният начин на присъединяване е единствено възможния и дали е икономически най-изгоден за производителя, мрежовия оператор и електроенергийната система. Такива доказателства не са изискани, а и този въпрос въобще не обсъждан от КЕВР.

Следва да се посочи, че КЕВР формално е идентифицирала реда за присъединяване на обекта и е приела за приложим този по Част трета, глава пета, от Наредба № 6 (отм.), - „Редът за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници" Раздел I „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 от ЗЕВИ“ без обаче да направи преценка дали „Електроразпределение Север“ АД е изпълнило задълженията си по издадената му лицензия за разпределение на електрическата енергия.

Следва да се посочи и, че видно от разменената кореспонденция, между жалбоподателя и „Електроразпределение Север“ АД, електроразпределителното дружество е приело, че следва да се изпълнят изискванията на Част трета, глава четвърта, Раздел I от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (отм.) – „Редът за присъединяване на електрически

централи към електрическите мрежи извън тези, уредени в ЗЕВИ“, който ред самата КЕВР приема за неприложим.

В случая Комисията не е изяснила спора, а е взела решението си само въз основа на твърдения на страните, които са напълно противоречиви. Не е изяснила дали предложеният начин за присъединяване е единствено възможен, като не само не е изисквала доказателства от ЕРП Север, в какъвто смисъл са указанията дадени с решението на ВАС, но и не е обсъдила възражението на жалбоподателя в тази връзка направено пред нея.

Присъединяването на обекти на производители на електроенергия от възобновяеми източници не е безусловно задължение на оператора на електроразпределителната, респ. електропреносната мрежа. Необходимо е изпълнението на предвидените в закона изисквания, при наличието, на които може да се извърши присъединяване. Съгласно чл. 23 (отм., бр. 86 от 2023 г., в сила от 13.10.2023 г.), действащ към момента на депозиране на процесните искания от дружеството жалбоподател от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ (редакция към ДВ, бр. 17/2015 г.). В чл. 23, ал. 2 от ЗЕВИ е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ. При становище, с което заявлението е определено като допустимо, операторът на съответната електрическа мрежа извършва проучване и издава становище за условията и начина за присъединяване, а след изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район, операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от ЗЕ.

По силата на чл. 26, ал. 1 от ЗЕВИ, условията и начинът за

присъединяване на обекти за производство от възобновяеми източници се извършват по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от ЗЕ - Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (отм.).

Самата действала към онзи момент Наредба урежда два вида процедури за присъединяване, обусловени от вида на обекта – дали става въпрос за електроцентрала за производство на електроенергия от възобновяеми източници или за всякакъв друг вид такава. За последните е предвидена процедурата по чл. 53 и сл. от Наредбата. За обектите по ЗЕВИ е предвидена тази за присъединяване по чл. 80 и сл. от същата Наредба. Според ал. 1 на посочената норма лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на разпределителната мрежа за съответния район за инсталирана мощност до 5 MW и до оператора на преносната мрежа за инсталирана мощност над 5 MW заявления за присъединяване по образец на оператора в посочен от тях район и ниво на напрежение, одобрени по чл. 22, ал. 5 ЗЕВИ. Доколкото в конкретния случай става въпрос за електроцентрала с мощност 2 MW, правилно заявлението е било депозирано пред електроразпределителното дружество. Основен момент в процедурата е редът и сроковете за реализирането ѝ след издаване на становище за допустимост. Според разпоредбата на чл. 80, ал. 13, (предишна 12) от Наредбата (отм.), при издаване на становище, с което заявлението е определено като допустимо, операторът на съответната електрическа мрежа извършва проучване и издава становище за условията и начина на присъединяване в срок до 30 дни за оператора на разпределителната мрежа и 60 дни за оператора на преносната мрежа от датата на издаване на становището за допустимост. При извършването на проучването операторът на съответната електрическа мрежа прилага изискванията на методиката по чл. 8, ал. 1, т. 5. Алинея. 14 на същата норма предвижда, че при необходимост от съгласуване условията за присъединяване от оператора на разпределителната мрежа с оператора на преносната мрежа срокът за

издаване на становище се удължава със срока за съгласуване с преносното предприятие. Според разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от Наредбата (отм.) лицето, получило становище за присъединяване, подава до мрежовия оператор искане за изготвяне на предварителен договор за присъединяване на обекта при посочените в становището условия и начин на присъединяване в срока на валидност на издаденото становище. Съгласно разпоредбата на ал. 2 на същата норма, мрежовият оператор изготвя и предлага проект на предварителен договор за присъединяване на обекта в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането за сключване на предварителен договор.

От логическото тълкуване на посочените норми става ясно, че задължението за присъединяване не е безусловно, но условията при които то ще се случи следва да бъдат надлежно обосновани.

КЕВР не изяснила реда за присъединяване, каквито са били указанията на съда, а само формално го е посочила. Не е проверила съответствието на условията за присъединяване със закона и Методиката, следователно не е изпълнил указанията на влязлото в сила решение, поради което е постановила нищожен административен акт (в този смисъл е и решение на ВАС по адм. дело № 4130/2025 г., трето отделение). Останал неизяснен е и въпросът дали единствения вариант за присъединяване на процесната ФЕЦ е свързана с необходимостта от изграждане на реконструкция за електропровод „Драгоево“.

С оглед изхода на спора основателно е своевременно заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същите с оглед липсата на възражение за прекомерност съдът определя в общ размер на 434,60 (четиристотин тридесет и четири евро и шестдесет евроцента) евро, представляваща равностойността на поисканите и доказани по делото разноски в размер на 850 (осемстотин и петдесет) лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 66 – ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно решение № Ж - 691 от 31.07.2025 г. на Комисията

за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА административната преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалбата на „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД, с вх. № Е-13-273-16 от 09.02.2024 г., подадена срещу „Електроразпределение Север“ АД съобразно указанията в мотивите на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Булкрафт Инженеринг ДВ“ ЕООД, с[ЕИК], разноски по делото в размер на 434,60 (четиристотин тридесет и четири евро и шестдесе евроцента) евро, представляваща равностойността на 850 (осемстотин и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: